

List Efezským Lekce 1

Všechny věci sjednoceny v Kristu

V prvním století Pavel napsal povzbudivý dopis Efezským pro nové křesťany jednoho z nejdůležitějších měst Římského impéria. Chtěl, aby poznali Boží lásku a moc. Chtěl, aby věděli, že Ježíš, který zemřel a vstal z mrtvých, může obnovit zkažený svět a hříšné lidi pro Boha. Chtěl rovněž, aby si uvědomili, že Ježíš prolomil bariéru mezi lidmi a národy, že jeho smrt na kříži smiřuje všechny věci a lidi v Bohu.

Stejný Ježíš, o němž Pavel psal v Listu Efezským, je nyní v nebi s Bohem Otcem, kde vládne svou mocí. Má autoritu nad všemi v nebi a na zemi. On pokračuje ve své službě na zemi skrze svůj lid, který Pavel nazývá Ježíšovým tělem. Kristus je hlava a my jsme jeho tělo. Křesťané coby Ježíšovo tělo reprezentují svého Pána na zemi.

List Efezským také říká, že Ježíš, Pán všeho, nás miluje. A díky tomuto vztahu lásky s Ježíšem můžeme i my milovat a žít v souladu s ostatními. Ježíš, Pán všeho, žije ve znovuzrozených křesťanech. On jim dává sílu žít dobrý a svatý život, který Bůh zamýšlel pro své děti, aby ho zakusili.

Co víme o Efezu?

Za života apoštola Pavla byl Efez velkým a důležitým městem. Ačkoli metropolí římské provincie Asie bylo město Pergamon, Efez byl největším městem této provincie. Nacházelo se na západním pobřeží římské Asie (současné Turecko), bylo významným přístavem a jedním z nejdůležitějších obchodních center.

Efez byl rovněž centrem pohanského náboženství. Městský chrám bohyně Artemis (známá též svým římským jménem Diana) se řadí mezi sedm divů starověkého světa. Během římského období se mince razily s nápisem „Diana z Efezu“.

Přemýšlejte o tom, že Boží církev není budova, ale lidé. Dnes efezské církevní stavby ani pohanské památky neexistují nebo jsou v troskách. Nicméně církev, která kdysi rozkvetla v Efezu, je stále živá. Bůh žije v lidech, nikoli v budovách. Můžeme používat budovy, abychom se shromažďovali a naslouchali jeho pravdě. Lidé však poznají Boha skrze lidi. Až všechny církve skončí, přijde nové nebe a nová země a ti, kdo vytrvali ve víře v Ježíše, kterého Pavel hlásal, budou navždy žít se svým Pánem.

Pavel a Efežští

Křesťanství proniklo do Efezu v průběhu prvního století. Mohlo to být díky úsilí Priscilly a Akvily (viz Skutky 18) nebo tam možná církev vznikla z velké židovské kolonie ve městě.

Pavel přišel do Efezu kolem roku 52. Pracoval tam skoro tři roky a během této doby napsal 1. list Korintským (1. list Korintským 16,8). Během horkých poledních hodin vyučoval dobrou zprávu o Ježíši v Tyranově přednáškové síni. Protože Efez byl dopravním uzlem, Boží slovo se rozšířilo. Ze Skutků 19,10 se dozvídáme, že všichni obyvatelé provincie Asie mohli slyšet slovo Páně.

Pavlův vliv v Efezu rozzlobil řemeslníky, kteří vyráběli stříbrné předměty pro Artemidám chrám a obávali se, že Pavlova kázání zničí jejich úspěšné podnikání. Zlatník Demetrios proto rozpoutal proti Pavlovi vzpouru.

Když Pavel opustil Efez, pověřil mladého pastora Timotea, aby pokračoval v jeho díle a pomohl sboru čelit falešnému učení. Pavel pravděpodobně napsal List Efezským během uvěznění v Římě.

Mnoho znalců Bible zastává názor, že na konci prvního století působil v Efezu apoštol Jan, který zmiňuje Efez v knize Zjevení. Tam v dopise Krista efezskému sboru popisuje efezské křesťany jako věrné Kristovy následovníky. Přestože ztratili svou první lásku, odmítli falešné učení a trpěli pro Ježíšovo jméno.

Efez nadále hrál významnou roli v rané církevní historii. Žila tam řada biskupů a v roce 431 Efezský koncil oficiálně odsoudil falešné učení, které tvrdilo, že Ježíš existoval ve dvou odlišných osobách, jedné božské a druhé lidské.

Struktura

Stejně jako většina Pavlových dopisů se i tato kniha dělí na dvě části. Pavel začíná věroukou v kapitolách 1 – 3, potom v kapitolách 4 – 6 poskytuje praktické rady pro aplikaci tohoto učení.

List Efezským se zaměřuje na vztah Ježíše se svou církví. Jeho vláda stojí „vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva“ (1,21), protože „[Bůh] všechno podrobil pod jeho nohy“ (1,22). Ježíš se ztotožňuje se svou církví – považuje ji za své tělo a pocítil ji svou přítomností. Umožňuje vztah s každým, kdo v něho věří, pro jeho spásu.

Přemýšlejte, jak důležitá je jednota v Bohu. V celém Listu Efezským Pavel zdůrazňuje, že Bůh touží po jednotě se svou církví. Umožnila ji Ježíšova smrt. Duch svatý nám byl dán s tímto záměrem. Těsně před svým ukřižováním se Ježíš modlil, aby byli všichni, kdo v něho uvěří, jedno stejně jako on a jeho Otec (Jan 17,20-21). Když začnete studovat List Efezským, přemýšlejte o tom, jak můžete pomáhat při budování jednoty v Božím lidu.

Kristovo spojení s jeho církví je modelem jednoty mezi těmi, kdo ho následují. „V Kristu Ježíši jste se nyní vy, kdysi vzdálení, stali blízkými pro Kristovu prolitou krev“ (2,13). Pokud jsou křesťané s Kristem, musí se mu také podobat.

Pavel povzbuzuje křesťany, aby zachovávali „jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje“ (4,3). „On sám je náš pokoj“ (2,14 B21). Ježíš odstranil bariéry, které dříve rozdělávaly Židy a pohany. Ve své osobě je spojuje v jednom Duchu s Otcem.

Pavel vede křesťany k tomu, aby dělali čest svému povolání, jehož se jim dostalo od Boha (4,1). Jsme-li v Kristu, toužíme ho uctít – cílem však nikdy není získat jeho přízeň prostřednictvím dobrých skutků. Pavel nevidí křesťany jen jako hodné lidi, ale jako nové lidi, kteří spolu dosahují jednoty víry a Kristovy plnosti (4,13).

Pavel vysvětluje Efezským, že jim Ježíš daroval zcela nový život. Díky výhodám, které jim Bůh dal, budou žít odlišný život (5,8). Pomáhá jim pochopit, jak by měl jejich nový život vypadat. Pavel je povzbuzuje, aby „chodili“ v moci Ducha, aby svět na nich viděl Krista.

Ačkoli se Pavlův dopis zaměřuje na jednotu, dotýká se i války. Pavel vysvětluje, že křesťané musí být duchovní válečníci. Namísto bojů mezi sebou navzájem však bojují proti duchovním silám zla (6,12) a jen s Boží duchovní výzbrojí dokážou zvítězit.

Aplikujte PRAVDU!

Na počátku své pozemské služby Ježíš povolal učedníky slovy: „Následuj mě.“ Po svém vzkříšení znovu řekl Petrovi: „Ty mne následuj!“ (Jan 21,22). Následovat Krista znamená podle Pavlových slov dělat „tomu povolání, kterého se vám dostalo, čest svým životem“ (Efezským 4,1). Ježíš nás všechny vyzývá, abychom ho následovali. Jakým způsobem byste chtěli Ježíše lépe následovat?